

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا
نَادَيْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ
مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبِرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ
ضَمِيرِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَبْدِيَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَ
أَنْفَوَّةَ بِهِ مِنْ طَلْبَتِي وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ
مَنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سَرِيرَتِي وَعِلَانِيَّتِي وَبَيْدِكَ لَا بَيْدَ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي
وَنَفْعِي وَضَرِّي إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
خَدَايَا! بِرِ مُحَمَّدٍ وَخَانِدَانِ مُحَمَّدٍ دَرُودِ فَرَسْتِ، وَشِنَوَايِ دَعَايِمِ بَاشِ آنگَاهِ . يَنْصُرُنِي
که می خوانمت، و صدایم را بشنو گاهی که صدایت میکنم، و به من توجه کن
هنگامی که با تو مناجات می نمایم، همانا به سوی تو گریختم، و در حال درماندگی
و زاری در برابرت ایستادم، پاداشی را که نزد توست امیدوارم، آنچه را که در درون
دارم می دانی، بر حاجتم خبر داری، نهانم را می شناسی، کار بازگشت به آخرت و
خانه ابدی ام بر تو پوشیده نیست، و آنچه که می خخواهم به زبان آرم، و خواهش
خویش را بازگو کنم و هم آنچه را که برای عاقبتم امید دارم، بر تو پنهان
نیست، همانا آنچه تقدیر نموده ای بر من ای آقای من در آنچه که تا پایان عمر بر
من فرود می آید از نهان و آشکارم جاری شده است، و تنها به دست توست نه به
دست غیر تو فزونی و کاستی ام و سود و زیانم، خدایا! اگر محرومم کنی پس کیست
آن که به من روزی دهد؟ و اگر خوارم سازی پس کیست آن که به من یاری رساند،
إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ

فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَأَقْفَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ قَدْ
فَفَعَلْتُ [مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ تَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلَهِي إِنْ] أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ
عَفْوَتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَ إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَ لَمْ يُدْنِنِي [يَدْنُ] مِنْكَ عَمَلِي
فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَ سَيَلْتِي إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا
الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بَرُكٌ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَةً عَنِّي فِي
مَمَاتِي إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَ أَنْتَ لَمْ تُؤَلِّنِي [تُؤَلِّنِي]
خدایا! به تو پناه می آورم از خشمت و از فرود آمدن .إِلا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي
غضبت. خدایا! اگر شایسته رحمت نیستم، تو سزاواری که بر من با فراوانی فضلت
بخشش نمایی، خدایا! گویی من با همه هستی ام در برابرت ایستاده ام، در حالی که
حسن اعتمادم بر تو، بر وجودم سایه افکنده است، و آنچه را تو شایسته آنی بر من
جاری کرده ای و مرا با عفو تو پوشانده ای، خدایا! اگر گذشت کنی، چه کسی از تو
سزاوارتر به آن است؟ و اگر مرگم نزدیک شده باشد و عملم مرا به تو نزدیک
نکرده، اعترافم را به گناه وسیله خویش به بارگاہت قرار دادم. خدایا بر نفسم در
فرمانبری از آن گناه بار کردم، پس وای بر او اگر او را یا مرزی، خدایا نیکی ات بر
من در روزهای زندگی ام پیوسته بود، پس نیکی خویش را در هنگام مرگم از من
قطع مکن. خدایا چگونه از حسن توجهت پس از مرگم ناامید شوم؟، در حالی که در
إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ . طول زندگی ام مرا جز به نیکی سرپرستی نکردی
وَ عُدُّ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُذْنِبٌ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا
وَ أَنَا أَحْوَجُ إِلَيَّ سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَى [إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ] إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا

لأحد من عبادك الصالحين فلا تفضحني يوم القيامة على رؤوس الأشهاد إلهي
جودك بسط أملی و عفوک أفضل من عملي إلهي فسرنی بقلائك يوم تقضى فيه
بين عبادك إلهي اعتذاري إليك اعتذار من لم يستغن عن قبول عذره فأقبل عذري
خدا کارم را چنان که سزاوار آنی بر . یا اکرم من اعتذر إليه المسئون
عهده گیر، خدایا به سوی من با فضلت بازگرد، به سوی گناهکاری که جهلش
سراپایش را پوشانده، خدایا گناهی را در دنیا بر من پوشاندی، که بر پوشاندن آن
در آخرت محتاج ترم، گناهم را در دنیا برای هیچیک از بندگان شایسته ات آشکار
نکردی، پس مرا در قیامت در برابر دیدگان مردم رسوا مکن، خدایا جود تو آرزویم
را گسترده ساخت، و عفو تو از عمل من برتری گرفت. بار خدایا، روزی که در آن
میان بندگان حکم می کنی، مرا به دیدارت خوشحال کن. خدایا عذرخواهی من
از پیشگاهت عذرخواهی کسی است که از پذیرفتن عذرش بی نیاز نگشته، پس
إلهی لا تردّ . عذرم را بپذیر ای کریم ترین کسی که بدکاران از او پوزش خواستند
حاجتی و لا تخیب طمعی و لا تقطع منک رجائی و املی إلهی لو أردت هوانی لم
تهدنی و لو أردت فضیحتی لم تعافنی إلهی ما أظنک تردنی فی حاجه قد أفیت
عمری فی طلبها منک إلهی فلک الحمد أبدا أبدا دائما سرمدا یزید و لا یبید کما
تحب و ترضی إلهی ان أخذتني بجرمی أخذتک بعفوک و ان أخذتني بذنوبی
أخذتک بمغفرتک و ان أدخلتني النار أعلمت أهلها انی أحبک إلهی ان کان صغراً
فی جنب طاعتک عملي فقد کبر فی جنب رجائک املی إلهی کیف أنقلب من
عندک بالخیبه محروما و قد کان حسن ظنی بجودک ان تقلبني بالنجاه مرحوما

إِلَهِي وَ قَدْ أَفَيْتُ عُمْرِي فِي شَرِّهِ السَّهْوِ عَنكَ وَ أَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرِهِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ
خدایا، حاجتم را .إِلَهِي فَلَمْ أُسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ وَ رُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ
برمگردان، و طمعم را قرین نومیدی مساز، و امید و آرزویم را از خود مبر. خدایا، اگر
خواری ام را می خواستی، هدایت نمی نمودی، و اگر رسوایی ام را خواسته بودی
عافیتم نمی بخشیدی، خدایا، این گمان را به تو ندارم که مرا در حاجتی که عمرم را
در طلبش سپری کرده ام، از درگاهت بازگردانی. خدایا تو را سپاس، سپاسی ابدی و
جاودانه، همیشگی و بی پایان، سپاسی که افزون شود و نابود نگردد، آنگونه که
پسندی و خشنود گردی، خدایا اگر مرا بر جرمم بگیری، من نیز تو را به عفو
بگیرم، و اگر به گناهانم بنگری، جز به آمرزشت ننگرم، و اگر مرا وارد دوزخ کنی،
به اهل آن آگاهی دهم که تو را دوست دارم. خدایا اگر عملم در برابر طاعت
کوچک بوده، همانا از سر امید به تو آرزویم بزرگ است. خدایا چگونه از بارگاهت
با نومیدی و محرومیت بازگردم، در حالی که خوش گمانی ام به بخشش و جودت این
بوده که مرا نجات یافته و بخشیده باز می گردانی، خدایا عمرم را در آزمندی غفلت
از تو نابود ساختم، و جوانی ام را در مستی دوری از تو پیر نمودم. خدایا در روزگار
إِلَهِي وَ . غرور نسبت به تو، بیدار نشدم و گاه تمایلم به سوی خشم تو آگاه نگشتم
أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَتَّصَلُ
إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أَوْ أَجْهَكَ بِهِ مِنْ قَلْبِهِ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظْرِكَ وَ أَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ
الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنِ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتِ
أَيَقْظَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَ كَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَ

لِتَطْهِّرَ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغَفْلَةِ عَنكَ إِلَهِي أَنْظِرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ
بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ يَا قَرِيبَا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادَا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ
إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَ لِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَ نَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ
إِلَهِي إِنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَ مَنْ لَازَبَكَ غَيْرَ مَخْذُولٍ وَ مَنْ أَقْبَلْتَ عَلَيْهِ
غَيْرَ مَمْلُوكٍ [مَمْلُولٍ]، خدایا و من بنده تو و فرزند بنده توام، در برابرت ایستاده‌ام، به
کرمت به حضرت تو متوسلّم. خدایا، بنه‌ای هستم، که به درگاہت از آنچه که با آن
با تو روبرو بوده‌ام از کمی حیایم از مراقبت نسبت به من بیزاری می‌جویم و از تو
درخواست گذشت می‌کنم، زیرا گذشت صفتی درخور کرم توست. خدایا برایم
نیرویی نیست که خود را بوسیله آن از عرصه نافرمانی‌ات بیرون برم، مگر آنگاه که
به محبتت بیدارم سازی، و آنچنان که خواستی باشم، پس تو را شکر گذارم، برای
اینکه در آستان کرمت واردم کردی، و هم اینکه دلم را از آلایه‌های غفلت از
حضرتت پاک نمودی. خدایا بر من نظر کن، نظر به کسی که صدایش کردی و تو
را اجابت کردی، و به یاری‌ات به کارش گماشتی و او از تو اطاعت کرد، ای نزدیکی
که از فریفتگان دور نمی‌شود، و ای سخاوتمندی که از امید بستگان به پاداشش
دریغ نمی‌ورزد. خدایا، قلبی به من عنایت کن، که اشتیاقش او را به تو نزدیک کند، و
زبانی که صدقش به جانب تو بالا برده شود. و نگاهی که حق بودن او را به تو
نزدیک نماید، خدایا، کسی که به تو شناخته شد، ناشناخته نیست، و آن که به تو
پناهنده شد خوار نیسد، و هر که را تو به او روی آوری برده نیست، إِلَهِي إِنْ مَنْ
انْتَهَجَ بِكَ لِمُسْتَنِيرٍ وَ إِنْ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٍ وَ قَدْ لَذْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ

ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ إِلَهِي أَقْمِنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ
 رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ إِلَهِي وَالْهَمْنِي وَلَهَا بَذْكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ وَهَمَّتِي فِي رَوْحِ
 نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقَّتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ
 وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أُمْلِكُ لَهَا نَفْعًا إِلَهِي أَنَا
 عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنُبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ [الْمَعِيبُ] فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ
 وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَأَنْرْ أَبْصَارَ
 قُلُوبِنَا بَضِيَاءَ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجْبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ
 الْعَظْمَةِ وَتَصِيرَ أَرْوَاحِنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَ
 خَدَايَا، آن که به تو راه جوید . لا حَظَّتْهُ فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ فَجَاجَيْتَهُ سِرًّا وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا
 راهش روشن است، و آن که به تو پناه جوید در پناه توست، و من به تو پناه آوردم
 ای خدای من، پس گمانم را از رحمت ناامید مساز، و از مهربانی ات محروم مکن،
 خدایا، در میان هل ولایت بر نشانم، نشاندن آن که به افزون شدن محبت امید
 بسته، خدایا، شیفتگی به ذکرت را پیوسته به من الهام فرما، و همتم را در نسیم کامیابی
 نامهایت و جایگاه قدرست قرار ده. خدایا به حق خودت بر خودت، مرا به جایگاه
 اهل طاعت، و جایگاه شایسته بر ساخته از خشنودی ات برسان، زیرا که من نه بر دفعی
 از خود قدرت دارم، و نه بر نفع خویش مالک هستم. خدایا، من بنده ناتوان گنهکار
 توام، و مملوک توبه کننده به پیشگاهت، مرا از کسانی که رویت را از آنان
 برگرداندی قرار مده، و نه از کسانی که غفلتشان از بخششت محرومشان
 نموده. خدای کمال جدایی از مخلوقات را، برای رسین کامل به خودت به من ارزانی

کن، و دیدگان دلهایمان را به پرتو نگاه به سوی خویش روشن کن، تا دیدگان دل
 پرده‌های نور را دریده و به سرچشمه عظمت دست یابد، و جانهایمان آویخته به
 شگوه قدست گردد، خدایا مرا از کسانی قرار ده که آوازشان دادی، پس پاسخت
 دادند، به آنها توجه فرمودی، پس در برابر بزرگی‌ات مدهوش شدند، و با آنان راز
 پنهان گفתי و آنان آشکارا برای تو کار کردند، **إِلَهِي لَمْ أَسَلْ عَلَى حَسَنِ ظَنِّي**
قُنُوطَ الْإِيَّاسِ وَ لَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ
أَسْقَطْتَنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ حَطَّيْتَنِي الذُّنُوبُ مِنْ
مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهْنِي الْيَقِينَ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ أَنَامْتَنِي الْغَفْلَةَ عَنِ
الاستعداد للقائك فَقَدْ نَبَّهْتَنِي الْمَعْرِفَةَ بِكَرَمِ آلائِكَ إِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمِ
عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلِ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلِكُ أَسْأَلُ وَ إِلَيْكَ أَبْتَهَلُ وَ أَرْغَبُ
وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلَ مُحَمَّدَ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ وَ لَا
يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَ لَا يَغْفُلُ عَن شُكْرِكَ وَ لَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَ أَلْحَقْنِي بِنُورِ
عِزِّكَ الْأَبْهَجِ فَأَكُونَ لَكَ عَارِفاً وَ عَن سِوَاكَ مُنْحَرِفاً وَ مِنْكَ خَائِفاً مُرَاقِبا يَا ذَا الْجَلَالِ
خدایا . وَ الْإِكْرَامِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا
 بر خوش بینی‌ام ناامیدی و یأس را چیره نسازم، و امیدم از زیبایی کرمت نبرد. خدایا
 گر خطاهایم مرا از نظرت انداخته، به خاطر حسن اعتمادم بر تو از من چشم‌پوشی
 کن. خدایا، اگر گناهان از جایگاه مکارم لطفت مرا پائین آورده، اما یقین به کرم
 عنایت هشیارم نموده. خدایا اگر غفلت از آماده شدن برای دیدارت به خوابم فرو
 برده، ولی معرفت به نعمتهای کریمانه‌ات مرا بیدار ساخته است. خدایا اگر بزرگی

مجازات مرا به سوی آتش فرا خوانده، هر آینه ثواب برجستہات مرا به سوی بہشت خوانده است، خدایا از تو درخواست می کنم، و بہ پیشگاہت زاری نموده، و رغبت می ورزم، و از تو می خواہم کہ بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و مرا از کسانی قرار دہی کہ ذکرت را ہموارہ بر زبان دارند، و پیمانت را نمی شکنند، و از سپاست غافل نمی شوند، و فرمانت را سبک نمی شمارند، خدایا مرا بہ نور عزت بسیار زیبایت برسان تا عارف بہ وجودت گردم، و از غیر تو روی گردان شود، و از تو ہراسان و برحذر باشم، ای دارای بزرگی و بزرگواری، و درود خدا و سلام بسیار او بر محمد فرستادہ اش، و بر خاندان پاکش باد